

Fent Catalunya des de Lleida

Salutacions i Agraïments.

1. Introducció

En la meva anterior participació en aquests esmorzars organitzats per Fòrum Europa, vaig voler explicar el perquè del meu convenciment, i de la majoria dels meus conciutadans, en la certesa que conté l'afirmació que Lleida és important per a Catalunya.

En aquella ocasió vaig voler compartir amb vostès quina és l'aportació que fa Lleida al nostre país, i com aquesta esdevé una nova realitat que emergeix en el conjunt de voluntats i potencialitats que es coordinen per treballar per la Catalunya del futur.

És amb aquell mateix convenciment i amb aquell mateix interès que avui torno a ser aquí. No ho puc amagar. Vinc amb una clara intenció. Vull ser capaç de convèncer-los, aportant dades objectives i si m'ho permeten amb un cert orgull, que avui també s'està Fent Catalunya des de Lleida.

Ho faré des de la formulació d'un model determinat de ciutat, més cohesionada, més dinàmica, més preparada i més oberta. I des de la corroboració del seu lideratge en un

territori altament connectat amb el què interactua per tal d'optimitzar-ne els serveis

Lleida ha tingut una rellevància variable en la història de Catalunya; des de l'esplendor dels s. XIII al XIV amb la creació de la primera Universitat de la Corona d'Aragó, l'Estudi General, i la construcció de la Seu Vella com a símbol identitari, passant per anys de declivi i aïllament, en part conseqüència de la seva posició geo-estratègica, essent el s. XVIII el més representatiu d'aquesta època, fins que la segona meitat del segle XIX quan Lleida trenca els antics límits, s'eixampla i s'obre a l'exterior. Lleida enderroca les muralles, arriba el ferrocarril, es desenvolupa la primera industrialització, creix l'activitat cultural i la vida associativa, empresarial i sindical.

Però és en els darrers trenta anys quan Lleida enceta el camí que avui ens ocupa i que té a veure amb l'idea de país que alguns dels que avui som aquí hem anat defensant tot aquest temps. La Catalunya del tot i de les parts. La Catalunya dels pobles i ciutats i la de la seva capital. Una idea de país integradora, en la que es necessari treballar tant amb i per la capital com amb i pel rerepaís. I fer-ho de forma coordinada des de totes les institucions. Perquè un país sense capital no és un país, és un territori. Un país sense territori no és un país, és més aviat un conurbació metropolitana.

Evidentment que l'organització d'un país ha de tenir en compte la seva història però cal mirar el present i pensar en el futur, que lluny de dissoldre's en fórmules simplistes o irreals, l'albirem en un món cada cop més complex i interrelacionat, en definitiva més petit, amb més tipus de partícules i amb interaccions més fortes entre elles, com diria qualsevol físic que estudiés la matèria.

Avui tots els que tenim responsabilitats tenim l'obligació de treballar per situar Catalunya en una millor posició per fer front als reptes d'aquest món globalitzat sotmès a una evolució i a una innovació constant. Hem de garantir el futur, de la Catalunya del tot i la de les parts, facilitant la seva adaptació a una economia globalitzada i a un marc de complexitat creixent.

Hem d'aspirar a participar en la construcció de realitats que transcendeixin el nostre país. La història de Catalunya és precisament el relat d'una societat que ha sabut superar desafiaments falsament inassolibles.

I és en aquest context que cal variar la visió tradicional de la Catalunya que es desplega territorialment des del seu centre, des de Barcelona. Es l'hora de canviar una única visió concèntrica per anar assumint la realitat policèntrica. Tarragona-Reus, Girona-Figueraes, Vic-Manresa, Lleida són avui altres centralitats econòmiques amb un paper rellevant

en la construcció de la Catalunya que ha de projectar-se al món.

Lleida, però, aporta al conjunt de Catalunya unes característiques que la fan singularment interessant.

Morfològicament, Catalunya sense les Terres de Lleida esdevindria una franja costanera densament poblada, i per tant, la posició de Lleida a l'interior del país, l'equilibra territorialment.

A Lleida la major part del temps hem mirat cap a l'Est, cap a Barcelona; però a causa de la nostra situació geogràfica fronterera, també ho hem fet i ho fem cap a l'interior de la Península, cap a l'oest.

Es aquesta característica la que en part ens ha permès desenvolupar un paper important en la projecció exterior de Catalunya: en termes de la seva aportació a les relacions econòmiques i al comerç extern amb la resta d'Espanya i d'Europa; en termes de la seva contribució a les relacions socials i culturals amb altres indrets; i en termes del seu lideratge en la vertebració d'un territori molt ampli del país.

Aquest és ja un camí encetat. Ara ens calen més complicitats i sinèrgies des de tots les administracions i amb tots els agents implicats.

2. Què i qui som : Bases sobre les què consolidar la Lleida present i de futur

Territori

Les terres de Lleida es caracteritzen per constituir un territori de gran extensió (12.173Km²) que iguala, sumades, les de Tarragona i Girona, i és un 57% superior a la de Barcelona.

La posició central de la ciutat, en el seu entorn comarcal immediat, i des d'un punt de vista demogràfic, econòmic i de comunicacions en el conjunt de la província o demarcació fa que quan parlem de Lleida haguem de considerar un model de Ciutat-Regió.

A nivell micro cal afegir el fet de la gran extensió del nostre terme municipal, prop de 212Km², que permeten la implantació de qualsevol tipus d'activitat, sense haver de patir per les limitacions d'espai que tenen altres capitals, com la mateixa Barcelona.

Població

Per contra, la seva població és, únicament, el 6% del total català. El 70% de la població catalana viu en el 10% del territori.

La demarcació de Lleida compta amb 436.000 habitants, per 750.000 de Girona i més de 800.000 la de Tarragona. En conseqüència la densitat de població (35H/Km²) és molt baixa, com hem dit, una sisena part del conjunt de la catalana.

La ciutat amb una població de 138.000 habitants, no té al seu entorn immediat cap altra que arribi als 6.000. La comarca del Segrià en té 190.000. Cap capital de la província supera els 16.000 habitants. Lleida és, relativament, un gegant demogràfic en relació al seu entorn.

D'altra banda l'àrea d'influència i d'atracció ultrapassa els límits comarcals, provincials i de Comunitat Autònoma.

Lleida és el centre d'atracció dels 400.000 habitants de les poblacions veïnes que es troben a un màxim de 45 minuts de distància en cotxe. I avui tots sabem que als mapes prima la dimensió temporal per damunt de la dimensió espacial.

Dades econòmiques

Econòmicament, Lleida representa també el 6 % del total del PIB a Catalunya. A nivell de components la contribució més important és el sector primari amb un 33,45%, el

sector serveis amb 5,81%, la construcció el 6,82%, el 3,90% la indústria i el 2,43% l'energia.

Quan a Balança comercial, al 2010 a Lleida s'han incrementat les exportacions respecte a l'any anterior en un 16% i les importacions amb un 14% .

Pel que fa al Valor afegit Brut, amb la crisi, l'increment ha estat d'un -2,1%, mentre que a Catalunya ha estat del ordre del -4,1%, gràcies a què el sector primari va créixer un 6,7%. És a dir, Lleida va baixar 2 punts menys que la mitjana catalana. Possiblement aquesta dada explica l'anunci fet aquesta setmana advertint que amb l'inici de la recuperació econòmica, Lleida creixerà 0,2 punts menys que Catalunya. L'economia lleidatana es comporta de forma més plana que la de la resta del país.

D'altra banda, en relació a les dades relatives al món del treball, Lleida va comptabilitzar el passat mes de desembre, 10.676 aturats, un 1,9% del total de Catalunya.

Cal destacar que Lleida té un 4% menys d'atur que Catalunya i un 6% menys que Espanya.

En aquest marc de xifres, és important aportar el nombre d'estudiants que properament faran el salt al món del treball. Concretament la província de Lleida, compta aquest curs amb 7.000 alumnes de Formació Professional i 9.650 estudiants Universitaris dels diferents centres de la UDL .

Aquests són els nostres actius més importants.

Aprofito per remarcar una dada important, i és que Lleida té un percentatge d'absentisme escolar que correspon exactament a la meitat del de Catalunya. L'índex de fracàs escolar també mostra un tant per cent similar.

Aigua.

Permeteu-me fer un apunt sobre un element imprescindible per al desenvolupament econòmic; l'aigua. Els rius de Lleida i els canals que amplien la seva distribució, constitueixen la xarxa de rec que alimenta i dona vida al nostre territori.

Des de la creació sarraïna de la sèquia de Pinyana, que com alcalde tinc l'honor de presidir, amb més de 13.000 hectàrees de rec al Segrià, principalment a l'Horta de Lleida, fins als gran canals de rec, el d'Aragó i Catalunya, l'Algerri-Balaguer, el d'Urgell, i ara també el Segarra-Garrigues, l'ampliació de les zones regades ha estat, sempre, un factor determinant que ha impulsat el creixement i la riquesa dels municipis de la gran plana

agrícola de Lleida, la més gran de Catalunya. No sols per a l'agricultura, sinó també per al creixement urbà de les ciutats, i per a la indústria.

Les Comunicacions. Nous Reptes i noves oportunitats.

La influència catalana en el sistema econòmic del Nord d'Espanya i de l'Eix de l'Ebre passa per Lleida.

Ens cal, encara, una aposta decidida dels Governos de Catalunya i d'Espanya per convertir la fortalesa geogràfica de Lleida en valor econòmic per a Catalunya.

Una eina indispensable per activar la geografia és l'obra pública. Les autovies Lleida-França, per la Vall d'Aran; l'Eix Cantàbric-Mediterràni, per Osca-Lleida -Tarragona; l'Eix de l'Ebre amb connexió amb el corredor Mediterrani, el desdoblament de l'Eix transversal i la creació de l'eix transversal ferroviari. Així com la modernització dels eixos ferroviaris són necessitats de Catalunya que passen per Lleida.

La situació geogràfica de Lleida determina que sigui un nucli rellevant en l'Eix de l'Ebre.

Lleida és en definitiva, la porta occidental de Catalunya i Catalunya necessita una Lleida forta, ben articulada amb la seva pròpia àrea d'influència i amb la resta del país.

Si, a més de mirar de Catalunya endins, mirem també de Catalunya enfora, Lleida es dibuixa com un nòdul

d'articulació, com una ròtula, en el sistema de ciutats que connecten el Mediterrani amb el Cantàbric.

L'arribada de l' AVE, l'any 2003, al centre de la ciutat, ha estat un revulsiu. Cal tenir present que l'Alta Velocitat ha posat Lleida l'abast de 20 milions de persones en menys de dues hores.

I ara ja comptem amb una infraestructura fonamental per a la projecció exterior de Lleida, l'aeroport Lleida-Alguaire, que en poc menys d'un any ha estat capaç de superar les previsions inicials de 50.000 viatgers en un 25%.

No podem negar la potencialitat d'aquest aeroport que en certa manera, a través de les companyies àrees que hi operen ha posat el nom de Lleida i dels Pirineus al món.

Crec que s'està avançant en el camí correcte. Iniciant noves rutes i obrint-se a noves companyies. A nous clients, i nous visitants i per tant s'obre una nova oportunitat de negoci que fins ara ningú havia pogut preveure.

Vull recordar que l'aeroport de Lleida el va inaugurar el President Montilla, ara fa un any, per atendre tres línies de productes bàsiques:

- Vols entre ciutats
- Turisme dels Pirineus
- Transport de Mercaderies

I 2 més de complementàries, però molt importants per la seva transcendència econòmica i generadora d'ocupació en el territori:

- Formació aeronàutica
- Manteniment d'avions

Cohesió, Cultura, Educació i Formació bases imprescindibles per generar confiança i riquesa

Els experts i el sentit comú, ens diuen que per reactivar l'economia es necessari primer aportar les condicions necessàries per generar confiança i un entorn adequat de relacions.

No hem d'oblidar que l' economia té a veure amb les persones que s'interrelacionen i treballen en una determinada comunitat per a la producció de bens i serveis.

Una ciutat cohesionada esdevé l'element indispensable i primer que possibilita la creació de riquesa. Al contrari, una societat crispada i amb conflictes allunya qualsevol tipus d'inversió econòmica.

Aquest és l'origen i el futur de la nostra ciutat, i de tot el país. Cal veure el civisme i la convivència com a factors cohesionadors. El civisme no és altra cosa que posar en pràctica el principi segons el qual a cada dret, que volem

ens sigui respectat, correspon un deure que hem de complir, perquè és el dret dels altres.

La complexitat ens fa rics socialment i culturalment, és a dir, humanament. Les societats lineals i uniformes no generen art, ni ciència, ni progrés. Com ja he dit en alguna ocasió, gestionar la uniformitat no és un mèrit, és un avorriment.

Aquest és el meu repte, el repte de Lleida. I crec que serem capaços d'aconseguir-ho. Tot i la contundència de l'actual crisi econòmic que ha tensat al màxim els serveis públics, que han hagut de fer front a un increment de la demanda enmig d'un obligat i important ajust pressupostari. Sense exclusions, sinó amb cohesió. Sense rebaixar la qualitat, però guanyant en eficiència.

També amb l'ajut d'una xarxa social i veïnal que dificulta la fractura social, tot consolidant les relacions personals de proximitat. Les persones que treballen com a professionals o com a voluntaris en les entitats d'atenció social, juntament amb la comunitat educativa, la dels professionals de la salut i els cossos de seguretat garanteixen la cohesió social a Lleida, i són el primer actiu de la ciutat.

Estem Fent una ciutat que tingui cura del benestar ciutadà i que ofereixi oportunitats de futur. Estem Fent des de Lleida una Catalunya que ha de permetre progressar a tothom qui lluita per fer-ho.

Urbanisme cohesionador

La ciutat física, la urbs, ha de demostrar també la seva voluntat integradora. La transformació de Lleida en aquest sentit és prou evident. Una transformació que respon a la mateixa dinàmica de la nostra societat, esperonada pel canvis que ja s'estan produint en la nostra vida quotidiana, i a l'aguait dels que, sens dubte, seguiran produint-se.

La multiplicació de ponts i passarel·les, convertint el Segre en un Parc, un eix verd que ja no separa, sinó que uneix; i el salt de la via del ferrocarril, amb el seu cobriment; generador d'un nou espai urbà que connecta barris i persones. Trencant les antigues barreres físiques i el que és més important també les psicològiques.

Lleida avui és la ciutat dels 9 ponts i de les 2 passarel·les dels espais naturals a la capçalera i a la sortida del riu Segre al seu pas per la ciutat. Queda lluny, doncs, aquella ciutat del "Pont Vell" i del "Pont del tren"...

Hem creat noves places i n'hem reformat algunes existents. Desenvolupant un urbanisme de detall, per facilitar el lleure i la convivència entre les persones, funció bàsica de les places, en la relació social pròpia dels països de cultura mediterrània com el nostre.

Urbanisme i arquitectura de detall i de prestigi. En el disseny i la construcció de la Lleida moderna feta per als ciutadans i que sorprèn gratament als visitants, hi han volgut participar primeres figures del món de l'arquitectura i de l'enginyeria. Citant només gabinets de fora de Lleida: Benedetta Tagliabue, Alvaro Siza, Javier Manterola, el despatx Artigues-Sanabria o Francine Houben, són alguns dels professionals que han portat els seus projectes a la nostra ciutat.

L'espai públic, els equipaments esportius municipals són una clara mostra d'integració i de convivència.

L'altra transformació determinant és la generada pels avenços i els canvis profunds que tenen com a base l'educació i la cultura.

Perquè sense educació es perd l'interès per la cultura, i sense saber apreciar la cultura les persones perden una part essencial de la seva humanitat.

La cultura, en tant que coneixements adquirits per una col·lectivitat, aporta la personalitat i la base de l'autoestima d'un poble, d'una ciutat i d'un país. A l'hora, la cultura és ja un sector industrial bàsic de la petita Europa en aquest nou ordre mundial que ha desplaçat molt lluny el centre del creixement econòmic. Si se'm permet fer previsions, crec que la cultura i l'agricultura seran els pilars bàsics de

l'economia europea en un món que ja està canviat el centre de gravetat econòmic.

La producció i sobretot la difusió cultural lleidatana és també la nostra contribució a la personalitat de Catalunya com a país. La creativitat, que neix a les ciutats, es difon entre les ciutats. L'augment de la creativitat en un país, doncs, depèn de la interrelació entre ciutats, en xarxa; i de l'increment de les pràctiques transversals en els processos de creació, o fins i tot de consum cultural.

Lleida ha fet una clara aposta de futur amb l'educació per la cultura. L'Escola Municipal de Belles Arts, que ha estrenat nova seu en la remodelada església de Sant Pau, el Conservatori, l'Escola Municipal de Música i l'Aula Municipal de Teatre, estan formant una bona cantera. Entre les 3 escoles d'art municipal sumen 2.500 alumnes, de futurs creadors, gestors o consumidors culturals.

Tenim especial cura amb el nostre patrimoni artístic, i per això us convido a visitar els nostres Museus: El Museu de Lleida, conegut per un conflicte amb l'Aragó que hem de resoldre, conté uns fons de patrimoni artístic de gran importància històrica, tant en l'arqueologia com en l'art religiós, que cobreixen un ampli espectre temporal; el Museu Morera, que aplega la col·lecció d'art contemporani d'artistes lleidatans (Morera, Xavier Gosé, Leandre Cristòfol, per citar-ne alguns..); i el Centre d'Art la Panera

dedicat a la producció, difusió, formació i exhibició de les arts visuals produïdes al nostre país.

Una aportació de primer ordre serà el Museu de la Fundació Sorigué, dedicat a l'art contemporani. La paeria i la Fundació hem signat un conveni de col·laboració per a la construcció del nou Museu. Els seus fons estaran integrats per 450 obres d'art contemporani d'artistes catalans i internacional de primera fila. Obres de Nonell, Tàpies, Baltus Kapoor, Viola, Cragg. Aquest és un magnífic exemple de col·laboració pública-privada. Un Museu d'aquesta envergadura i qualitat de continguts, contribuirà de manera important a posar Lleida en el mapa de circuits culturals, donant-li un pes específic en la xarxa d'institucions d'art contemporani internacionals.

És una gran aposta de ciutat i és, també, una gran aposta de país.

Lleida organitza certàmens internacionals com el concurs internacional de Piano Ricard Vinyes, la Mostra de Cinema Llatinoamericà, que aquest abril celebrarà la 17ena edició, la Mostra Internacional de Cinema d'Animació, ANIMAC plenament consolidada dins els circuits internacionals, o la fira de Teatre de titelles, que des de fa 22 anys, al mes de maig aplega als carrers, places i teatres de Lleida espectacles provinents de tot el món.

Com podeu veure, Lleida es mou i és mou be, en bona direcció. Lleida té una bona projecció exterior que s'alinea perfectament amb la projecció exterior catalana.

Pel que fa als equipaments, no vull deixar passar l'oportunitat de parlar de la Llotja. Un nou emblema ciutadà que estableix un diàleg visual amb la ciutat històrica, la Seu Vella i el nou Pont del Príncep de Viana.

Fa tot just un any que aquest teatre aixecava el Teló amb l'òpera "Il Trovatore," posat en escena pel Liceu. D'aquí poc veurem i gaudirem d' "Anna Bolena" també del mateix Liceu. Altres gèneres com els musicals, la sarsuela, la dansa moderna, el circ, el teatre de text, la Petita Llotja, versió lleidatana del Petit Liceu per als infants, han portat les seves produccions a aquest nou equipament. Més de 50.000 entrades venudes durant la primera temporada, una xarxa de suport de 30.000 amics i 85 empreses Mecenes.

La Llotja, doncs, esdevé, ja ho és, un centre cultural de referència a Catalunya.

Com deia l'altra transformació ve de la mà de l'educació, de la formació en tots els nivells acadèmics, des de la infància fins a la Universitat. Una ciutat que progressa i per tant un país que progressa, necessita que els seus homes i dones disposin des de la primera infància fins a la jubilació d'un bon nivell educatiu. Un nivell educatiu prou bo, per a que, tot practicant la convivència, puguin participar en la seva

comunitat com a ciutadanes i ciutadans ben formats. Un nivell educatiu prou bo, per a que puguin accedir a llocs de treball qualificat i percebre uns salaris adients.

L'educació, doncs, és una qüestió cabdal en les nostres vides. És, de fet, la qüestió més important fins al punt que ens ha d'ocupar tota la nostra existència. Avui és fa del tot necessari una educació continuada, per poder superar les noves fites que ens presenta una societat que canvia de forma continuada.

Vull recordar que Lleida és la ciutat que ostenta el ratio més elevat de places escolars en escoles bressol municipals, en relació a la seva població, de tot Catalunya. 18 escoles bressol, on reben educació prop de 1.000 infants, 957 exactament, de 0 a 3 anys. Un fet que posa de manifest l'esforç realitzat en aquest terreny educatiu que, en ser fora de l'educació obligatòria, és a càrrec dels municipis, que comptem, cal dir-ho, amb el suport del nostre país.

El nostre interès per l'educació segueix en l'àmbit de la formació professional. A causa de les perspectives del mercat laboral l'educació torna a ser valorada com una assegurança en front de la desocupació. La formació laboral dels joves i el reciclatge són en aquests moments dos elements fonamentals.

La formació professional, formant joves com a futurs treballadors qualificats, és determinant per al bon funcionament de les empreses i de l'economia del nostre país. Necessitem eines de reciclatge per aquesta mà d'obra que necessitarà formació per incorporar-se a las oportunitats laborals que pugui generar la recuperació.

Fira de Lleida ja ha realitzat quatre edicions de la fira F&T (formació i treball) on es mostren les característiques dels diferents cicles formatius, i s'explica les sortides professional de cada un dels cicles.

També des de la Paeria s'ha impulsat al parc Científic i Tecnològic de Gardeny la creació de quatre vivers d'empreses per allotjar-ne 60 de tres o quatre persones. Un d'aquests vivers està dedicat exclusivament als titulats de formació professional. Perquè la inventiva, creiem, és tant, o més, probable que sorgeixi de persones pràctiques, avesades a resoldre problemes concrets. I perquè creiem

en la capacitat i l'empenta dels joves professionals per a endegar les seves pròpies empreses.

La Paeria ha promogut, igualment, la creació del Consell de la Formació Professional, amb la missió de promoure l'adaptació d'aquests ensenyaments a les necessitats de l'economia actual; augmentar les inversions en formació professional; innovar en el sistema educatiu; compatibilitzar

formació amb treball; i promoure el seu reconeixement social.

Finalment he de fer menció al conveni de col·laboració signat entre la Paeria i el departament d'Educació de la Generalitat per gestionar de forma conjunta l'educació a Lleida. El conveni, a través d'una mesa de planificació amb representants de totes dues administracions, permetrà determinar les famílies professionals que s'impartiran, quins centres ho faran i quins sectors empresarials caldrà involucrar per obtenir el millor rendiment d'aquests estudis professionals.

No puc tancar aquestes reflexions sobre l'educació sense fer uns comentaris sobre Universitat. Ho vull recordar una altra vegada: la Universitat de Lleida ha apostat, clarament, per donar servei a les necessitats del nostre territori. És la nostra Universitat.

En la darrera convocatòria del Ministeri d'Educació, La Universitat de Lleida ha aconseguit la qualificació de Campus d'Excel·lència Internacional (CEI) gràcies al projecte Iberus que constituïm la Universitat de Saragossa (Unizar), la Universitat de La Rioja (UR) i la Pública de Navarra (UPNA). Un projecte que obre noves oportunitats a sector que dominem, el sector agroalimentari i que el dota amb un nou canal de relacions i d'enfortiment territorial. Estem parlant d'un nou eix: l'Eix alimentari de l'Ebre, el més potent de tota la zona Nord-est de la península. Tot un

repte, i sens dubte un impuls també per a la investigació catalana.

Finalment, en el món global i de les xarxes, la UdL té tot el nostre recolzament per tal de poder arribar a establir acords amb altres universitats, públiques o privades, per a impartir noves titulacions de grau i de postgrau, amb títols compartits.

3. Què volem ser. Cap on anem i com ho hem de fer. Quin és el futur que proposem . Els Talents i els Valors

Catalunya ha de definir els sectors econòmics en els que vol competir en un marc global. Tenim sectors estratègics en els que històricament ens hem posicionat bé, i que en les diferents crisis s'han reconvertit.

En aquest moment el país està demostrant la capacitat de convertir problemes en oportunitats, i entre altres sectors ho està fent en un sector tan clau com el financer. La nova regulació de Caixes i dels mercats financers han permès re-posicionar Catalunya a nivell internacional.

Disposar mitjançant La Caixa, de la desena entitat d'Europa, amb presència a més a més, en els països emergents, i possibilitar altres operacions de Bancs i Caixes del país, permetrà situar Catalunya en una forta posició a l'Estat i a Europa en el sector bancari, i farà de Barcelona una important capital financera.

Catalunya ha d'apostar també pels sectors econòmics on competeix bé en un món cada vegada més petit. I Lleida ha d'aportar una part significativa de la tecnologia, del coneixement i de la producció d'alguns d'aquests sectors. Catalunya ha de redescobrir i redissenyar els sectors industrials tradicionals del país: actualment, com m'han explicat empresaris del sector tèxtil, referent històric, tenim en aquest àmbit un problema de producció, i no de venda o

de tecnologia. No tot és eficient produir-lo en els països emergents: ara ens està faltant capacitat productiva interna.

Hem de ser líders en sectors de l'alimentació, en tota la cadena de valor. Avui empreses catalanes i centres de Recerca com l'Irta amb la Universitat de Lleida i altres universitats catalanes, estan plantant els fruiters, oliveres i vinya d'Amèrica del Nord i del Sud.

Els sectors de la construcció i l'obra pública tenen un nivell d'internacionalització i una massa crítica competitiva. I els sectors de serveis de turisme, d'indústria cultural i d'oci són plenament competitius internacionalment. Com ho és el sector de la salut, basat en l'excel·lència del servei públic i la tradició catalana de col·laboració públic-privat, afortunadament redescoberta arreu en el període de crisi econòmica.

En aquests i altres sectors, Lleida aporta valor al conjunt de l'economia catalana.

Hores d'ara crec que tothom sap que Lleida no és una ciutat pagesa, al menys no ho és en el sentit estricte del concepte. Però sí que ho és perquè conserva i promociona l'horta de Lleida com un valor propi i distintiu. També ho és perquè proveeix de serveis de tota mena al seu entorn agrícola i ramader. Perquè compta amb uns estudis universitaris altament especialitzats. I Sobretot ho és per

les nombroses empreses agroalimentàries, algunes multinacionals, ubicades en el conjunt de les Terres de Lleida.

És a dir Lleida potser no és pagesa, però el cert és que el seu principal actiu econòmic és la indústria agroalimentària. Tota aquella indústria que forma part de la cadena de valor que porta el producte fins al consumidor.

L'economia lleidatana destaca per les seves exportacions, un 60% de les quals són de productes agroalimentaris i que com us deia abans, segons dades de la Secretaria d'Estat de Comerç ha crescut en el darrer any en un 16%.

Si la recuperació de l'economia en general té a veure amb la internacionalització dels nostres productes i les exportacions, resulta clar que el desenvolupament del sector agroalimentari a Catalunya és determinant per al seu

creixement econòmic; i que Lleida és, i ho ha de ser encara més, el centre d'aquest creixement.

Però el cert és que a Lleida destaquen 7 sectors econòmics claus.

1. Agroalimentari.

L'activitat tradicional agrària a les Terres de Lleida fins a la segona meitat del segle XIX es limitava a la producció cerealista, bàsicament per a consum propi o per al farratge

animal. A partir de 1870 , amb l'arribada del ferrocarril a la ciutat, aquesta passa a ser un centre logístic de cereals. Cap als anys 50 es dona un canvi significatiu en l'economia agrària amb la producció de fruita. Una dècada després inicia la ramaderia intensiva. Avui i després d'anys d'inversió i de modernització productiva, Lleida és líder indiscutible en el sector fructícola i porcí, i és rellevant en cereals, farratges, oli, vi, ramaderia bovina, ovina i avicultura, així com en maquinària i tecnologia del món agrari.

Avui a Mercolleida, la llotja agrària i ramadera de Lleida , es fixen els preus comunitaris de referència del porcí, servint de base per al 90% de totes les transaccions També lidera la formació de preus comunitaris i estatals de vacú, de cereals i de fruita, especialment de pera, poma, préssec i nectarina. Pel que fa a l'oví i juntament amb els escorxadors de Mercabarna fixa els preus al mercat Català.

A Lleida tenim una agricultura i una ramaderia altament tecnificades. Ho són encara més amb l'aplicació de la recerca agroalimentària i amb tecnologies que impulsen la innovació en la producció dels aliments.

En el sector fructícola tenim ben desenvolupada la cadena de valor des del seu origen, en genètica, noves varietats, passant per la producció, i els tractaments postproducció. Ens manca, encara, consolidar l'altre extrem de la cadena, la comercialització, amb la creació de més marques potents que assoleixin un prestigi internacional i amb una

distribució d'exportació, de manera especial als països d'economies emergents.

Una nova línia a desenvolupar està relacionada en la seguretat dels productes alimentaris que, en fresc o elaborats, arriben als consumidors. És més, l'alimentació és un dels sectors de consum que ha experimentat un menor descens en aquests temps de reducció de la despesa familiar. I els mateixos consumidors afirmen que valoren més la qualitat dels productes alimentaris que el preu. Per tant, està clara la línia a seguir: la millora de la recerca, de l'elaboració i de la distribució dels aliments.

La comercialització és segurament una de les assignatures pendents d'aquesta indústria. Accions com la nova marca comercial Edenia, de la denominació d'origen protegida "Pera de Lleida", el Mercat de Promoció i Venda Directa de Productes Agraris de Proximitat" a la Fira de Sant Miquel,

el mercat mensual a l'aire lliure en ple centre de Lleida, són algunes promocions força apreciades pel consumidor. És una nova via de comercialització mitjançant la diferenciació en la qualitat. El producte de mercat i de proximitat esdevé un valor afegit que el consumidor aprecia.

Al Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Gardeny ja hi estan treballant més de 1.000 persones (a final d'aquest any ja en seran 1.500) en els diferents centres de recerca i

empreses que s'han instal·lat en aquests gairebé 6 anys transcorreguts des de que es va crear el Consorci del Parc, integrat per l'Ajuntament i la Universitat de Lleida. Destaquem l'Innopan, centre tecnològic dedicat de recerca de Cereals, farina i panificació i el Maqcentre, dedicat a la maquinària agrícola. Estem desenvolupant, en el Parc el Fruitcentre, instal·lació única al món, que abastarà tota la investigació que es faci sobre la fruita, com ja ho està fent el Centre UDL-IRTA, des de la recerca genètica fins a la venda al detall del producte, és a dir: tota la cadena de valor integrada en un sol centre de recerca, que comptarà amb 23 laboratoris, 6 plantes pilot, 32 cambres de recol·lecció, 100 microcambres i diversos departaments de recerca especialitzats en cada una de les anelles de la cadena productiva. L'Institut de Recerca i Tecnologies

Agroalimentàries (IRTA) ja està rebent sol·licituds d'empreses i institucions estrangeres per visitar les instal·lacions.

I encara anem a més. En aquests moments s'està treballant en un futur centre dedicat als lactis i a l'oli, comptant amb altres ciutats del territori lleidatà.

El sector Agroalimentari està desenvolupant potents marques territorials i emprenent fusions d'empreses i cooperatives per augmentar la seva massa crítica i ser més competitiu en els mercats nacionals i internacionals.

El Parc de Gardeny està treballant, amb el suport de la Universitat de Lleida, en la creació d'un nou Centre d'estudi i experimentació del porc, amb finalitats d'aplicacions a la millora de la salut humana. Es tracta de la recerca biomèdica en aplicacions farmacèutiques, mèdiques i de l'alimentació, amb la finalitat d'una major seguretat sanitària en el consum humà. El projecte es desenvolupa amb la universitat americana de Missouri pionera en aquest camp d'investigació.

El Parc compta, com no podia ser d'altra manera, amb presència destacada de centres de recerca vinculats a empreses rellevants en l'àmbit de la gestió medioambiental, com la multinacional Ros-Roca, i de les energies renovables, com SOFOS.

D'altra banda, la bona marxa de l'activitat del Parc, esdevé una bona garantia de futur per a les promocions de titulats superiors formades a les escoles d'Agrònoms, Forestals, Biotecnologia i Salut animal de la UDL.

2. Tecnològic.

El sector tecnològic s'ha consolidat fins al punt d'esdevenir clau en la nostra economia. A partir de petites empreses de serveis s'ha anat generant una activitat dinàmica que ha servit d'esquer per atreure empreses fortament dimensionades.

Les terres de Lleida tenen 45 empreses de Tecnologia de la Informació on treballen 1050 professionals.

Com per exemple Indra, una multinacional espanyola que va ser la primera en apostar pel Parc de Gardeny, amb uns excel·lents resultats que actualment compta amb més de 200 professionals

O Microsoft que també té treballant un centenar de treballadors al Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari.

Actualment en el sector tecnològic del Parc i treballen més de 423 tècnics en Informàtica i Comunicacions .

Aquest és un sector clarament a l'alça. Sols cal tenir en compte que la tecnologia Softw que es desenvolupa a Lleida s'exporta a 35 països.

Evidentment, aquesta activitat és també una garantia de futur per a els estudis superiors de l'escola informàtica de l'escola politènica superior de la UDL i per als nois i noies que estudien els diferents mòduls d'aquest àmbit a FP.

3. Logístic.

Com no podia ser d'altra manera, la nostra posició geogràfica privilegiada ens situa davant les empreses de transport com un centre logístic important.

La província de Lleida comptabilitza 1.298 empreses dedicades al transport pesat de mercaderies.

És per aquest motiu que des de l'Ajuntament i l'INCASOL s'està construint en el marc del nou Polígon Industrial, la ciutat del Transport. Un polígon de 600 hectàrees de les què 25 ja estan reservades per al sector logístic.

4. Comercial

L'atracció comercial de Lleida va més enllà de la ciutat, de la comarca, i de la província. Inclou la Franja aragonesa de Ponent i té com a límit a llevant la ciutat de Flix. Històricament, d'una manera natural, el comerç de Lleida ha estat sempre dimensionat per sobre de l'estricta demanda local.

Cal tenir en compte que l'eix comercial més llarg d'Europa és a la ciutat de Lleida. Es tracta de 2,5 km peatonals ininterromputs per botigues tradicionals i franquícies que sempre sorprèn a aquell que el recorre per primera vegada. A aquest centre s'hi ha d'afegir altres zones emergents com el de la zona alta i els pols comercials dels barris.

Tot i així ens falta comerç. Només cal apuntar que després de Melilla, Lleida és la capital espanyola amb menys metres quadrats comercials de mitjà i gran format. Aquesta restricció ha de canviar amb l'aplicació de la nova normativa de comerç que sortosament ens permetrà

capgirar aquesta situació i assolir en 5 anys un mix de comerç que mantingui un equilibri raonable de comerç tradicional- Mitges i Grans superfícies i grans Magatzems.

Lleida té també un important actiu comercial: Fira de Lleida; amb un origen remot, quan l'any 1231 el rei Jaume I atorga un privilegi a la ciutat per organitzar una fira als voltants de la festivitat de Sant Miquel.

A fi de comptes les fires són una expressió de la potencia de la indústria i del comerç d'un territori. Actualment Fira de Lleida organitza més de 30 salons Firals i ocupa la primera posició del rànquing de Fires a Catalunya després de la de Barcelona.

Un aviso a navegants i a emprenedors...aquest és un sector amb bones oportunitats en una ciutat com la nostra....aquí encara hi ha molt recorregut de negoci.

5. Sanitari

Els serveis a les persones, en especial el servei sanitari, ha esdevingut en els darrers temps un sector econòmic estratègic.

A la salut com a dret i a la salut com a estat amb visió horitzontal, s'ha d'incloure el concepte de salut com a sector econòmic.

Aquest és un sector econòmic a preservar i a potenciar a Catalunya. Si em permeten la reflexió política, en el món de la salut és fonamental pensar, a més del dret a la salut com a base de l'estat del benestar, en el paper dels serveis públics com impulsors d'un sector econòmic estratègic de país. I per tant entendre les conseqüències de les polítiques públiques de salut també en clau d'aportació econòmica.

Catalunya té una tradició, en el sector de la sanitat com cap altra regió europea. Doncs bé, en aquest camp Lleida ofereix, a través dels 2 hospitals públics i dels centres privats existents, serveis a més de 500.000 persones. Cal tenir en compte que tant uns com els altres són centres de referència per a les comarques veïnes de l'Aragó.

La qualitat dels professionals i dels serveis, així com la renovació que s'ha produït en els darrers anys garanteixen el potencial en formació i recerca de la Facultat de

Medicina i de l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida. Val a dir que ambdós són excel·lents centres.

6. Turisme

L'any 2010 vàrem inaugurar la Llotja, símbol de l'aposta de Lleida pel turisme de Convencions, Congressos i Reunions professionals que com l'organització firal, també liderem darrera Barcelona.

Lleida s'està posicionant com una bona destinació turística. Competeix en tots els sectors emergents del sector amb excepció, es clar del de sòl i platja.

Disposem de bones ofertes, ofertes interessants i ofertes innovadores en els subsectors de;

- Turisme de negocis
- Turisme cultural
- Turisme gastronòmic
- Turisme enològic, com la novedosa ruta del Vi de Lleida-Costers del Segre
- Turisme ferroviari, amb la ruta del tren dels llacs, o el modelisme ferroviari
- Turisme rural
- Turisme de muntanya i neu
- Turisme de naturalesa i esport

Lleida té ara una altra oportunitat: La candidatura de Barcelona als Jocs Olímpics d'Hivern. El Pirineu, la Plana i la ciutat de Lleida estem compromesos en el projecte olímpic Barcelona-Pirineus.

Aquest projecte necessita forçosament a les Terres de Lleida. Des de l'aeroport, a la Seu vella com a símbol cultural, des de la val d'Aran, l'Alta Ribargorça, els Pallars a l'Alt Urgell. Tots ens sentim vinculats a un projecte que també és un projecte de país.

7. Construcció i obres públiques

I com a darrer, tot i que no pel seu ordre d'importància, destacar el sector econòmic relacionat amb la construcció i l'obra pública.

Lleida és la seu principal de 4.476 empreses, dedicades a aquest àmbit.

Des de Lleida exportem Obra pública, serveis urbans i serveis de gestió mediambiental a nivell nacional i internacional.

Es tracta d'empreses punteres que estan participant en la construcció de les infraestructures més avançades. Tant de comunicació viària, com les relacionades amb els regadius.

El consorci ILT, Centre de recerca de materials i les Escoles d'Enginyeria i de Construcció, com l'escola de Sobreestants de Tàrraga que ja ha complert 25 anys

d'existència, són base de formació i coneixement d'aquest sector econòmic.

GlobaLleida

Finalment voldria parlar d'un nou instrument, GlobaLleida, que per mi il·lustra el què ha de fer el sector públic per promoció i impuls de la economia, i que és un símbol del

canvi que en la meua opinió cal fer: passar de la cultura de la subvenció a la de promoció i coordinació.

GlobaLleida és fruit de l'encert de les institucions lleidatanes, Paeria, Diputació, Universitat i les cambres de comerç de Lleida i Tàrrrega. Es tracta de sumar esforços, renunciant a protagonismes individuals per passar a dirigir espais col·lectius sota una visió comú. Té per objectiu el desenvolupament econòmic, empresarial i territorial en tot l'àmbit de la província de Lleida, amb el foment de l'emprenedoria i l'ocupació, el suport a la innovació i la competitivitat, i la projecció exterior i turística del territori.

Es tracta, doncs, de realitzar un procés d'integració de tots els ens de promoció econòmica i empresarial de Lleida.

Estem passant de 10 ens propietat de les institucions esmentades a un sol ens, dirigit a més per un empresari lleidatà de prestigi, l'Antoni Brufau. Unificar 10 ens públics en 1 i passar la presidència a un empresari rellevant és un projecte de territori que té vocació de ser un projecte de país.

Vull resumir i acabar. Catalunya ha de veure que li cal Lleida per ser un veritable país equilibrat i Lleida ha de fer i està fent les transformacions productives necessàries per aportar valor a la Catalunya del segle XXI.

Al lideratge o rellevància de Catalunya en sectors com el turístic, el biotecnològic, els del serveis de la salut, l'automobilístic, l'alimentari, el logístic, el financer, el tèxtil, el químic, el de la construcció i obres públiques, el tecnològic, el cultural i el de la comunicació, Lleida aporta i aportarà valor a Catalunya en els terrenys del :

- Lideratge alimentari
- Excel·lència i especialització en el sector tecnològic
- Enllaç amb Espanya i Europa a nivell Logístic
- Pol Comercial per l'interior de Catalunya
- Pol de Serveis de Salut per l'interior de Catalunya
- Turisme en els sectors emergents
- Enginyeria Civil i Construcció.

I tot això ho podem fer perquè des de Lleida tenim experiència en aquets sectors, però sobretot perquè tenim i gestionem bé :

- Sòl
- Aigua
- Cultura
- Història i Patrimoni
- Caràcter emprenedor
- Formació
- I Cohesió social

Acabo. Fins fa uns anys, Lleida, i també val a dir que Catalunya, feia un discurs victimista. Més tard vàrem fer propi el discurs Kennedyà: “Què podem fer per Catalunya?.” Avui des de Lleida vull fer un pas més enllà fent evident que “Catalunya ens necessita”.

Deia en un article fa uns mesos que un país està equilibrat o no és. La força requereix equilibri per ser efectiva, és a dir per produir treball. Una Catalunya forta és possible amb un país compensat. Als lleidatans ens avala la història i el present, i Catalunya ens necessita pel futur.

Moltes Gràcies.